Τα Χριστούγεννα δεν θα ήταν τα ίδια χωρίς τα δώρα και τα παιχνίδια. Γι’ αυτό είναι η ιδανική εποχή για να μάθουμε στα παιδιά να δίνουν απλόχερα και να μοιράζονται τα παιχνίδια αλλά και την αγάπη τους.

Η ημέρα των Χριστουγέννων για τα παιδιά είναι το απόλυτο θαύμα, η πιο μαγική ημέρα όλου του χρόνου. Τα δώρα με τις γυαλιστερές κορδέλες, τα πολύχρωμα χαρτιά περιτυλίγματος και την ανυπομονησία τους μέχρι να ανακαλύψουν ποιο είναι το δικό τους, η χαρά τους όταν το βρουν και η έκφραση ευτυχίας όταν

ανασύρουν το θησαυρό τους είναι που δίνουν και στα δικά μας Χριστούγεννα νόημα. Είναι όμως και η εποχή που αρχίζουμε να αναρωτιόμαστε μήπως τα κακομαθαίνουμε; Πώς τελικά θα τα μάθουμε, εκτός από το να παίρνουν, και να δίνουν; Τελικά τα παιδιά μας είναι μικρά εγωιστικά τερατάκια ή έχουν κι αυτά αλτρουιστικά ένστικτα όπως και οι ενήλικοι; Οι ψυχολόγοι είναι απόλυτα καθησυχαστικοί. Τα παιδιά έχουν μια φυσική τάση στο να δίνουν, να βοηθούν και να μοιράζονται, όπως αντίστοιχα στη φύση τους είναι να δείχνουν κάποιες στιγμές εγωιστική και εγωκεντρική συμπεριφορά. Και τα δύο υπάρχουν μέσα τους και αυτή η μάχη του «καλού» με το «κακό» ξεκινάει από πολύ μικρή ηλικία. Το θέμα λοιπόν είναι κατά πόσο εμείς οι γονείς προσπαθούμε να ενισχύσουμε τη μια από τις δύο αυτές δυνάμεις. Αν στην ανατροφή μας συμπεριλάβουμε την αγάπη, τη μοιρασιά και τη βοήθεια, τότε σίγουρα θα ενισχύσουμε αυτή τη φυσική κλίση του παιδιού μας προς το «καλό».

Σε ποια ηλικία μπορεί να μάθει να μοιράζεται

Σύμφωνα με τους ψυχολόγους η πιο κατάλληλη ηλικία, είναι γύρω στα πέντε. Εσείς απλώς βοηθήστε το.

Βοηθήστε το να διαλέξει ένα δώρο για τον μπαμπά του, το αδερφάκι του και τους υπόλοιπους αγαπημένους του. Όταν το παιδί επιλέγει για τους άλλους, νιώθει περήφανο, υπεύθυνο αλλά και πολύ χρήσιμο.

Προτείνετε να ζωγραφίσει κάτι και να το προσφέρει στη μαμά, στον μπαμπά ή σε κάποιον άλλο. Το παιδί θα νιώσει μεγάλη χαρά με το δημιούργημά του κυρίως αν διαπιστώσει ότι δίνει χαρά στο άτομο που το προσφέρει.

Ενθαρρύνετέ το να μαζέψετε παιχνίδια ή ρούχα που δεν χρησιμοποιεί προκειμένου μαζί να τα προσφέρετε σε κάποιον οργανισμό ή σε κάποια οικογένεια που θα τους φανούν χρήσιμα. Ποτέ όμως μην το απειλήσετε με την έκφραση κλισέ: «Αν δεν είσαι καλό παιδί θα δώσω τα παιχνίδια σου στα φτωχά παιδάκια». Με τον τρόπο αυτό δημιουργείτε έναν λανθάνοντα ανταγωνισμό και εκφράζετε μια απειλή. Ενδέχεται να μη δίνει ποτέ με την καρδιά του αλλά μόνο γιατί πρέπει.

Εξωτερικεύοντας τα συναισθήματά του

Εκτός βέβαια από τα υλικά, είναι εξίσου σημαντικό για το παιδί να μάθει να μοιράζεται και τα συναισθήματά του. Όχι μόνο μέσα στον κλειστό κύκλο της οικογένειας, αλλά και στο σχολείο ή στην κοινωνική του ζωή. Ένα παιδί που ξέρει να εξωτερικεύει (δηλαδή να μοιράζεται) τα συναισθήματά του γίνεται ισχυρό γιατί τολμάει να το κάνει. Αν δυσκολεύεται να το κάνει, ρωτήστε το τι είναι αυτό που το αποτρέπει από το να εκφράζεται ελεύθερα και παρακινήστε το να μιλάει περισσότερο γα τον εσωτερικό του κόσμο. Δώστε πρώτοι εσείς το παράδειγμα μιλώντας για το πώς νιώθετε στη καθημερινότητα.

Γιατί είναι καλό το μοίρασμα

Ανεβάζει την αυτοεκτίμηση

Όταν ένα παιδί δέχεται να παίξει με ένα άλλο, κάνει ένα καινούργιο βήμα στη ζωή του, και όταν το άλλο δέχεται να παίξει μαζί του, γίνεται αποδεκτό και νιώθει περήφανο. Το πλησίασμα, η μοιρασιά, ο αλτρουισμός ενισχύουν την αυτοπεποίθηση, συνεπώς και την αυτοεκτίμηση του παιδιού μας. Ξέρει ποιον θα πλησιάσει, αν αυτόν που θα πλησιάσει αξίζει αληθινά και τι του δίνει αντίστοιχα ο άλλος.

Δίνει χαρά

Η μικρή Κατερίνα είναι τεσσάρων ετών και κάθε μέρα που γυρίζει από τον παιδικό σταθμό φωνάζει στη μαμά της «μαμά, σήμερα έδωσα το φαγητό μου στην Αννούλα που πεινούσε», «σήμερα έδωσα τις μπογιές μου στον Κωστάκη που τις είχε ξεχάσει», «σήμερα ζωγράφισα εγώ στο μπλοκ της Μαρίας». Η μαμά της ανησυχεί. Αμφισβητεί για τα αλτρουιστικά αισθήματα της κόρης της και φοβάται μήπως δίνει απλώς για να γίνει αρεστή. Όταν μια μέρα τη ρώτησε γιατί δίνει τα πράγματά της με τόση ευκολία, εκείνη της απάντησε με απλότητα: «Επειδή μου δίνει χαρά». Σαφώς και η ίδια την είχε μάθει να μοιράζεται, αλλά η μικρή Κατερίνα της έδωσε ένα συμπληρωματικό μάθημα ζωής: πως όποιος δίνει χαρά απλώς την παίρνει πίσω.

Ενισχύει την εμπιστοσύνη

Σύμφωνα με τους παιδοψυχολόγους, όταν το παιδί μας πλησιάζει ένα άλλο, κάνει ένα καινούργιο βήμα προς το άγνωστο. Όταν δίνει, δείχνει να εμπιστεύεται –με κίνδυνο βέβαια να απογοητευτεί. Αλλά και η απογοήτευση είναι μέρος της εμπιστοσύνης προς τον εαυτό του και προς τους άλλους και σταδιακά μαθαίνει να αξιολογεί και να εκτιμά τον άλλον.

Ενισχύει την κοινωνικότητά του

Δίνει, ζητάει, παίρνει ή δεν παίρνει, τσακώνεται, διεκδικεί. Το πάρε-δώσε διευκολύνει το παιδί να τα βγάζει πέρα μόνο του. Αυτές οι πρώτες του συναλλαγές είναι ο προθάλαμος προς την αληθινή ζωή. Τα παιδιά θα μάθουν να μοιράζονται και να συνεργάζονται καλύτερα όταν θα έχουν τη δυνατότητα να διαπραγματεύονται με τους άλλους. Γι’ αυτό, μην τα διευκολύνετε. Το να μάθουν να διαπραγματεύονται μόνα τους είναι το πρώτο βήμα προς την κοινωνική ωρίμανση.

Μικρά τρυκ για να μάθει να μοιράζεται

Με την ευκαιρία των γιορτών καλέστε τους φίλους του στο σπίτι. Ενθαρρύνετέ τα να παίξουν ομαδικά. Αγοράστε τους μικροδωράκια και αφήστε τα παιδιά σας να τους τα δώσουν.

Μαζέψτε παρέα με τα παιδιά σας όλα τα παιχνίδια που δεν θέλουν και πηγαίνετέ τα παρέα σε κάποιο ίδρυμα

Ακόμη κι αν το μοίρασμα είναι σημαντικό, θυμηθείτε πως το να μοιράζεται το παιδί σας τα πάντα είναι και δύσκολο αλλά και άδικο κάποιες φορές. Γι’ αυτό

βοηθήστε το φυλάξει κάποια παιχνίδια που θεωρεί τους προσωπικούς του θησαυρούς και αφήστε το να μοιραστεί όλα τα υπόλοιπα.
Μάθετέ το να μοιράζεται μαζί σας τις δουλειές του σπιτιού. Ίσως όχι τις βαριές, αλλά μπορεί κάλλιστα να σας βοηθήσει να πλάσετε κουλουράκια, να τα συσκευάσετε μαζί και να τα προσφέρετε σε φίλους ως γιορτινό δωράκι.
Με τη συνεργασία της Αλεξάνδρας Καππάτου (ψυχολόγος-παιδοψυχολόγος-συγγραφέας, www.akappatou.gr).

Από: Ελένη Χαδιαράκου

Πηγή: imommy.gr